

YÜKSELECEK İŞÇİ DALGASINA ÖNDERLİK

Aydınlık Gazetesi, 13 Mart 2017

Yıldırım Koç

Türkiye halkının, Türk milletinin yüzde 70'inden fazlası işçi, memur, sözleşmeli personel. Ayrıca 6 milyon da işsizimiz var. İşçi ve memur emeklilerini de bu birliğe katarsanız, Türkiye'nin geleceğine damgasını vuracak toplumsal güç, işçi sınıfı.

İşçi sınıfımız kapitalizmin ürünüdür; kısa vadeli çıkarlarını gayet iyi bilip, bedel ödemedi ve risk almadan hak elde etme konusunda son derece yeteneklidir ve tedbirlidir. Ancak hayat başka çare bırakmadığında, önemli hak kayıplarına uğradıklarında ve iktidarın zayıflamış olduğunu düşündüklerinde, kitle eylemlerine yönelirler.

DENİZ TÜKENDİ

Ekonomik kriz giderek daha da derinleşiyor. İşten çıkarmalar artacak, ücret ve kıdem tazminatı ödemeleri giderek daha fazla aksayacak. İşçilerimiz ve memurlarımız, geçtiğimiz yıllarda kazançlarının çok ötesinde harcama yaparak rahat yaşadılar. Ancak artık kredi kartı limitleri doldu; tüketici kredisi taksitlerinin ödenmesinde büyük zorluklar yaşanıyor. Diğer taraftan işverenler de krizden etkileniyor. İşverenler işçi taleplerini karşılamak isteseler bile karşılayamayacaklar. Bazı büyük işyerlerinde bile küçük miktarlardaki nakit ödemelerinin aksamaya başladığı bir dönem yaşıyoruz.

Diğer taraftan da giderek zayıflayan bir hükümet var.

Kendiliğindenci işçi hareketinin yükselmesinin eli kulağında.

İşçi sınıfının ortaya çıkacak büyük enerjisinin vatan savunması ve bağımsız ve demokratik bir Türkiye doğrultusunda değerlendirilebilmesi, örgütlü siyasi çabaya bağlı.

İşçiler eyleme başladığında iki kilo şeker, iki kilo çay alıp ziyarete gitmenin ve ardından resim çektirip sosyal medyada ve Aydınlik'ta yayınlamanın hiçbir yararı yok. Bu yolla işçilerin etkileneceğini zannetmek kadar büyük hayal olamaz. Önemli olan hasta ziyareti değil, doktor olmak ve hastalığa çare bulmaktır.

GÖREVLER

Bugünün işçisi 50 yıl öncenin işçisi değil. Örgün eğitim düzeyleri yüksek. Mavi yakalı işçiler arasında çok sayıda üniversite mezunu var. Beyaz yakalı işçiler de sınıf mücadelesine zorlanıyor. Hepsinin elinde akıllı telefonlar var. Anında bilgiye erişebiliyorlar. Hiçbiri, onları desteklediğini söyleyip, lafta desteğin ötesine gitmeyen güçlere güvenmiyor.

Eyleme geçen işçi, provokasyonlara karşı haklı olarak kendini içe kapar. İşyerindeyseniz ve o güne kadarki davranışlarınızla diğer işçilerin saygısını ve sevgisini kazanmışsanız, bir anda işçi önderi olursunuz. Böyle durumlarda genellikle sendikalar dinlenmez. Gerçek sendikalı işçi sayısı zaten 15 milyonluk işçi kitlesi içinde yalnızca 1 milyon civarında. Sendikaların çoğu da işçinin güvenine sahip değil. Birçok sendikada işyeri sendika temsilcileri gerçek işçi önderi olmak yerine, sendika yönetiminin işyerindeki yakınları. Eylemlilik döneminde yeni işçi önderleri çıkar ve onların sözüne değer verilir.

Yapılması gereken, işyerlerindeki işçilerin siyasi partide örgütlenmesidir; partinin işçi haklarını milyonlarca işçiye anlatabileceği kanalların geliştirilmesi ve kullanılmasıdır. İllerde ve ilçelerde işçi/sendika bürolarının kurulması atılacak ilk adımdır. Amaç, işçi içindeki siyasi örgütlülüğün güçlendirilmesi olmalıdır. Üye işçiler arasında önderlik özelliklerine sahip olanlar ayrıca işçi ve sendika konularında iyi şekilde eğitilmelidir. Doğal işçi önderleri, adam adama sabırlı çalışmayla, partiye kazanılmalıdır.

İşçi sınıfına siyasi önderlik ancak böyle uzun ve sabırlı bir çalışmayla kazanılabilir. Doğru söylemek yetmez; doğruyu kitlelere maletmenin yolu böyle bir kitle çalışmasıdır. Bu çalışmanın başarılı olabilmesinin maddi koşulları, tarihimizde belki ilk kez böylesine olgunlaşıyor, bozkır kuruyor. Bu fırsat kaçırılmamalıdır.